

Lag om ändring i delgivningslagen (1970: 428);

SFS 1978: 768

Utkom från trycket
den 12 december 1978

utfärdad den 23 november 1978.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 3, 4, 17, 19 samt 22–24 §§ delgivningslagen (1970: 428) skall ha nedan angivna lydelse.

3 § Myndighet ombesörjer delgivning genom att sända handlingen med posten eller överlämna den med bud eller på annat sätt till den sökta, varvid som bevis att denne har mottagit försändelsen begäres delgivningskvitto eller mottagningsbevis (*ordinär delgivning*).

Om det finns anledning antaga att delgivningskvitto eller mottagningsbevis ej kommer att lämnas eller ej kommer att erhållas i tid, får myndighet som regeringen bestämmer ombesörja att handlingen överlämnas till den sökta i särskild ordning genom postverkets försorg (*särskild postdelgivning*).

Kan delgivning ej ske enligt första eller andra stycket, får delgivning ske genom stämningsman eller annan, vars intyg enligt 24 § första stycket utgör fullt bevis om delgivning (*stämningsmannadelgivning*).

I fall som avses i 15 och 16 §§ får delgivning ske genom kungörelse (*kungörelsedelgivning*).

4 § Om befordran av meddelande, som skall delges, genom telefon, telegram eller på annat liknande sätt till den på vilken delgivningsuppdraget ankommer meddelas bestämmelser av regeringen.

17 §² Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen hålles tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll införes i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från beslut om kungörelsedelgivning. Är införande i tidning

¹ Prop. 1978/79:11, JuU 11, rskr 36.

² Senaste lydelse 1977:677.

uppenbarligen meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

I fall som avses i 16 § sändes dessutom meddelande med posten till någon eller några av de personer som sökes för delgivning under deras vanliga adresser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår statlig myndighet eller kommun bland dem som avses med delgivningen, skall sådant meddelande alltid sändas till myndigheten eller kommunen. Gäller delgivningen i fall som avses i 16 § första stycket andra punkten de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet, skall i stället handlingen eller meddelande enligt 6 § andra stycket sändas med posten till envar av dem, om ej också detta förfarande skulle medföra större kostnad och besvär än som är försvarligt med hänsyn till ändamålet med delgivningen.

19 §³ Delgivning har skett genom att den som sökes för delgivning själv har mottagit handlingen i huvudskrift eller styrkt avskrift eller styrkt kopia oavsett på vilket sätt den kommit honom till handa. Har den sökta kvitterat postförsändelse som hämtats av bud, skall den anses ha kommit honom till handa samma dag som den avhämtats på posten.

Förekommer vid särskild postdelgivning eller stämningmannadelgivning att den som sökes för delgivning vägrar att taga emot handlingen, anses delgivning ändå ha skett.

Delgivning skall anses ha skett

enligt 6 § andra stycket genom att handlingen är tillgänglig och meddelandet delgivits,

enligt 12 eller 13 § genom att det blivit fullgjort som föreskrives där,

enligt 15 § andra stycket sista punkten genom att handlingen lämnats i den söktes hemvist eller fästs på dörren till hans bostad,

enligt 17 § på tionde dagen efter beslutet om kungörelsedelgivning under förutsättning att det blivit fullgjort som föreskrives i paragrafens första stycke.

22 § Bestämmelserna i denna lag om delgivning av handling tillämpas även vid delgivning av annat än handling.

Lagen gäller i tillämpliga delar när någon på grund av föreskrift i författning har att, utan samband med mål eller ärende, ombesörja delgivning. I fall som avses i 15 eller 16 § får han påkalla biträde hos länsstyrelsen som föranstaltar om delgivning på hans bekostnad.

23 § Polismyndighet förordnar stämningmän till det antal som behövs i varje polisdistrikt.

24 § Som fullt bevis att delgivning har skett på sätt som anges i intyget gäller intyg som i tjänsten utfärdas av stämningsman, tjänsteman vid svensk utlandsmyndighet, åklagare, polisman, kronofogde, exekutiv tjänsteman vid kronofogdemyndighet samt, vid delgivning med den som är intagen i kriminalvårdsanstalt, häkte, allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare, ungdomsvårdsskola eller rättspsykiatrisk klinik, tjänsteman vid anstalten. Samma vitsord tillkommer intyg av notarius publicus och intyg av nämndeman i tingsrätt vid delgivning för tingsrättens räkning.

Vid särskild postdelgivning har intyg av tjänsteman vid postverket sådant vitsord som anges i första stycket.

Intyg att delgivning skett på utrikes ort skall gälla som fullt bevis att delgivning skett på sätt som anges i intyget, om intygsgivarens behörighet styrkes av tjänsteman vid svensk utlandsmyndighet. Intyg om delgivning på utrikes ort gäller som fullt bevis även utan sådant bestyrkande som nyss nämnts, om detta följer av överenskommelse med främmande stat.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.
2. Av länsstyrelse förordnad stämningsman får till utgången av år 1979 slutföra delgivningsuppdrag som han har mottagit före ikraftträdandet. I fråga om intyg som stämningsmannen härvid utfärdar gäller 24 § i sin äldre lydelse.

På regeringens vägnar

SVEN ROMANUS

Bengt Lambe
(Justitiedepartementet)

